

Nu doar o breșă a unei alte „operațiuni speciale”: minoritatea refugiaților de război dintr-un conflict atipic...

Cezar Adonis
Mihalache

Nu, nu sunt cazuri sociale! Nu ale Statului Român! Pentru că nu noi i-am adus aici, nu noi i-am pus în situația de a avea nevoie de ajutor! Pentru noi, ei sunt și trebuie să rămână refugiați de război. Atât! Nu „cazuri sociale”... Pentru că este îndeajuns acest statut pentru nevoile lor de bază: protecție, securi-

tru... Iar dacă, la atâta vreme de la venirea lor aici, se mai întâmplă ca acel sprijin (financiar) să întârzie, ei nu trebuie să uite esențialul. Se bucură de protecție și siguranță. Sunt la adăpost. Nu dorm prin subsoluri de blocuri bombardate. Nu se strecoară pe străzi privind cu frică spre cerul de unde pot cădea oricând lucruri ce nu se văd, nu se aud...

Sunt la adăpost de atrocitățile unui război. Asta

palma înnegrită de nedreptate a oamenilor străzii, sau într-un portofel tot mai gol inclusiv din cauza sprijinului pe care îl dau guvernării în numele nostru...

Și mai este o problemă pe care poate acum nu vrem să o vedem cum își întinde lăstarii spre ziua de mâine. Când va deveni poate un alt „rod” otrăvit dintr-o sămânță pusă în brazdele noastre. Peste nevoile și sărăciile noastre. Pentru că, dacă astăzi

Bucovina, Cărti, Mormânturi, Cetățenii...

Mihai
Ogrinji

Nu poți vorbi, nu poți înțelege Bucovina de ieri și de astăzi fără a fi zăbovit, cu creionul în mână, prin cărțile excepționalului istoric Ion Nistor. Și nu numai prin volumele închinete Bucovinei, otrăvit dintr-o sămânță pusă și Basarabiei, românilor din sudul Dunării, istoriei românilor, în general. Cel care își mântuia existența pământeană în ziua de 11 noiembrie 1962, după cumplii ani de temniță comunistă, fusese – ce teribilă coincidență! – între cele mai importante personalități care luaseră parte la realizarea și inaugurarea statuii Unirii din Cernăuți, în data de 11 noiembrie 1924... Mult mai mult decât atât, Ion Nistor – care nu cred să aibă vreun bust prin România – fusese, alături de Iancu Flondor (și, desigur, mulți alți admirabili bucovineni) unul dintre făuritorii Unirii Bucovinei din dumnezeiasca zi de 28 noiembrie 1918. Iancu (cavaler de) Flondor n-a prins dezvelirea monumentalului ansamblu al Unirii de la Cernăuți, doar cu circa o

românilor, a românismului din partea de nord a Bucovinei încă aflată sub ocupație sălbatecă.

Pe de altă parte, dacă nu vom înțelege că fruntariile noastre străbune – dincolo de tratate, trădări ori alte nemernicii – se întind până la ultimul cimitir românesc, până la ultimul mormânt de la marginile dintotdeauna ale neamului, și vom dormi ca boii pe coadă, atunci trupul țării n-are nici o șansă să nu se păraduiască. Cimitirele, mormintele sunt pe cale de a rămâne tot mai slăbite arhive, borne drepturilor noastre românești. Zicerea lui N. Iorga, fie-i țărâna ușoară, cum că România este singura țară care se învecinează cu populații de același sânge, este încântătoare metaforic și, poate, era valabilă la vremea lui. Astăzi, realitatea este cu totul alta. România se învecinează doar cu dușmani de-o ferocitate pe care, din nefericire, neamul românesc a trăit-o cu asupra de măsură. Este suficient, poate, să amintim doar tragedia an 1940.

În rest, mă depășește culanța iresponsabilă a cârmacilor de astăzi. În loc să asigure și să încurajeze material sporirea naturală a populația țării, o altoim cu incontrollable acte de cetățenie de se „sparie gândul”, vorba cronicarului. Vă amintiți, poate, și de vechea zicală „puțini am fost, mulți am rămas...” Trag nădejde că ticăloșia nu va merge până acolo încât să se acorde cetățenie română ucrainenilor găzduiți la noi din pricina războiului slavilor din nord-est. S-ar crea, prostește, un dezechilibru monstruos în dauna unor zone unde ne învecinăm cu ei.

tate, siguranță și cele necesare unui trai decent. De multe ori, cu mult peste ce (mai) au mulți dintre românii noștri. Pentru noi, cazuri sociale sunt bătrânii care nu au bani pentru medicamente, pentru alimente, pentru facturile curente... Pentru căldură și apă... Pentru noi, cazuri sociale sunt compatrioții trecuți de 40-50 de ani pe care nu îi mai angajează nimeni... Și care se târăsc cum pot, de la o zi la alta, necuprinși nici măcar în statistici... Și care, da!, ar vrea poate să fie ucrainenii în acest moment, pentru a avea și ei „prioritate” în găsirea unui loc de muncă... Pentru noi sunt deja mult prea multe alte situații ce pot fi catalogate drept „cazuri sociale”... Adolescenți rătăciți, tineri fără un drum în față... Iar ucrainenii sunt, și așa trebuie să rămână în prezența lor aici, refugiați temporari de război. Care se bucură de protecția, securitatea, siguranța și sprijinul nos-

nu ar trebui să uite și asta ar trebui să le dea măsura, nu rostului unor strigăte și mesaje, de reproș, ci al logicii bunului simț de a nu trage de șnurul portofelelor noastre bugetare golite inclusiv pentru a sprijini efortul de război din țara lor. Pentru că, în fond, este o problemă de bun simț... Cum poți să strigi că ești caz social în fața instituțiilor noastre când, poate, la nici măcar câțiva metri de tine un bătrân cerșește de sub o pătură zdrențuită?!... Nu te uiți în ochii lui, gândindu-te că tu, cetățean străin, ai deja mai multe decât mai au și vor mai avea, poate, chiar cetățenii țării care te-a primit?!...

De aceea, nu este deloc corectă și nici de apreciat atitudinea refugiaților ucrainenii strigându-și soarta drept caz social! Nu, caz social am ajuns noi, cei poate prea primitivi... Cei ce numărăm fiecare bănuț, și nici nu mai contează unde și cum, în

refugiații se strigă drept cazuri sociale, mâine înălțător vor ajunge a cere și drepturi... Acolo, pe locurile în care noi nu mai ajungem pentru a protesta... Acolo unde, pentru noi, guvernării au pus în litera legii opreliști în drepturile de exprimare... Și de prezentă fizică... De aceea, nu s-au înțeles între ei... Asta eu sub autoetichetarea drept „cazuri sociale” ar trebui să ne rămână în minte... Pentru că este și întâia lor manifestare ca o colectivitate. Și care va deveni ușor-ușor scumpa noastră patrie de minoritatea de mâine astăzi este tocmai neînclămată drepturi, strigând cereri și apoi revendicări. Făcând ceea ce noi am uitat a mai înfăptui, de drept, ca majoritate, ca națiune, de peste trei decenii...

Din nefericire, cu o contribuție excepțională la aducerea Bucovinei între hotarele firești ale României, Ion Nistor și Iancu Flondor numai între ei... Și nu numai între ei... Asta eu sub autoetichetarea drept „cazuri sociale” ar trebui să ne rămână în minte... Pentru că este și întâia lor manifestare ca o colectivitate. Și care va deveni ușor-ușor scumpa noastră patrie de minoritatea de mâine astăzi este tocmai neînclămată drepturi, strigând cereri și apoi revendicări. Făcând ceea ce noi am uitat a mai înfăptui, de drept, ca majoritate, ca națiune, de peste trei decenii...
Din nefericire, cu o contribuție excepțională la aducerea Bucovinei între hotarele firești ale României, Ion Nistor și Iancu Flondor, luați numai și numai împreună, nu vom putea pricepe sub nici un chip ce au însemnat și încă înseamnă austriecii și ucrainenii în privința distrugerii a

Spălarea colectivă pe creier...

Maria Diana
Brăgaru

○ comparație a ce însemnau acum jumătate de secol cuvinte precum etică, morală, bine, rău, toxic, principii ori tabu cu sensul care li s-a atribuit în prezent va duce la o singură concluzie – astăzi totul e cu fundul în sus. Și la propriu, și la figurat. Cuvintelor li s-a înlocuit sensul inițial și le-a fost atribuit unul nou, care să se conformeze doctrinei corectitudinii politice. Ur-

competitorii, dușmanii reali sau închipuiți. Lucrurile nu s-au oprit însă aici. O parte importantă a maselor, alcătuită din oameni mai slabi de înger și mai puțin dotați și educați și-au însușit preceptele noii filosofii sociale și le-au transformat într-un soi de religie. Au ajuns, de la statutul de executanți cumiți la cel de promotori ai marxismului, oameni care nu se sfiau să acționeze violent pentru a impune și răzvrătiților noul lor „adevăr”. Așa au devenit turnători și călai nu pentru a

dat seama că poate folosi același sistem pentru a-și maximaliza profiturile. Așa s-a născut consumerismul. Populațiilor le-a fost indusă ideea că fericirea și realizarea personală se pot face prin cumpărarea de bunuri și servicii. Tehnicile NLP aplicate la scară largă au dus la un nou „brain-washing” colectiv.

Nu trebuie să mă credeți pe cuvânt, trebuie doar să vă gândiți la ce înseamnă pentru voi un „om realizat”. Vă veți da seama că primele lucruri pe care le

lui actual (pentru că este vorba despre o formă de plutocrație care doar se folosește de unele idei marxiste) sunt încă pe ștate de plată – a se vedea ONG-urile și asociațiile sponsorizate din afară, dar și interfețe precum Andrei Caramitru, Dana Hering, Oana Dimofte, Lucian Mândruță și alții – în prezent se coagulează deja pătura credincioșilor într-un progresism.

Urmând-și apostolii întru Zeul Progresismului sunt din ce în ce mai vizibili și

Manipularea, înșelăciunea țintită, și NLP (programarea neuro-lingvistică) sunt cele mai răspândite metode de control al minții din lume, folosite de toată lumea, de la cei care apelează la vânzări la politicieni la experți în mass-media. În afară de trucuri și strategii, este util să înțelegem clar ce sunt procesele relaționale care pot transforma o relație normală într-una dinamică, manipulativă, de o eficacitate extremă.

Manipularea este definită ca „a avea control asupra celorlalți, având capacitatea de a-și influența comportamentul (emoțiile) și acțiunile lor, astfel încât lucrurile să poată merge în favoarea manipulatorului” și „de a controla sau de a juca prin mijloace ingenioase, inechitabile sau insidioase, în special față de propria persoană, propriul avantaj”. Un manipulator tinde să se joace cu fricile sau vinovăția altora. În mod obișnuit, cei manipulați se simt presați, înfricoșați, furioși sau justițiar.

NLP este o tehnică de stratificare a sensului subtil în limbajul vorbit sau scris, astfel încât să poată implanta sugestii în subconștientul unei persoane, fără ca ea să știe ce i se întâmplă. Combinat cu modele la fel de subtile de limbaj, întrebări și afirmații care conduc subiecții către un scop definit și o mulțime de alte tehnici, un utilizator de NLP priceput poate conduce subiectul oriunde dorește, atâta timp cât cealaltă persoană nu înțelege ce se întâmplă și crede că totul este rezultatul propriei gândiri consimțit, că se află în deplină cunoștință de cauză.

Un maestru NLP, în esență, falsifică cu atenție indiciile sociale care fac un individ să lase garda jos și să intre într-o stare de deschidere și sugestibilitate. O dată intrat în starea de sugestibilitate i se pot schimba nu doar opinii disparate, ci întregul eșafodaj pe care îi este construită personalitatea, modul de gândire, întregul sistem de valori, i se pot schimba în întregime păreri și înlocuite cu unele care sunt evident în chiar în dezavantajul subiectului.

marea acestei rocade frizează ridicolul. Pentru că putem redenumi ceapa și să o decretăm ciocolată, însă o dată pusă în frișcă, ce vom obține nu va fi un „ganache”, ci doar ceapă cu frișcă. Dar haideți să aruncăm o privire în istorie pentru a vedea cum a început totul și unde va duce...

Punerea în practică a ideilor marxiste de creare a omului nou a început cu reprogramarea neurolingvistică a maselor în Rusia bolșevică. Inocularea doctrinei, inițial propagată în numele binelui majorității și în spiritul unui altruism menit să îl înalțe pe om a ajuns apoi să fie impusă. Sub amenințarea privațiunilor de toate felurile și cu pistolul la tâmplă, a dat rezultate destul de repede.

Copiii au început să își toarne părinții, frații au început să se toarne unul pe altul, prietenii depuneau mărturie în fața reprezentanților partidului pentru a se înfunda reciproc. Delațiunea a devenit mijlocul prin care orice japiță își putea elimina, la propriu,

obține foloase personale, ci din convingere.

Acesta a fost momentul-cheie, când s-a instaurat cu adevărat bolșevismul, urmat de comunism. Statul nu a mai avut nevoie de un aparat enorm de represiune format din mercenari ideologici, pentru că o pătură socială care făcea aceleași lucruri gratis deja luase ființă.

Modelul a fost preluat, implementat și utilizat în toate țările blocului estic, fără excepție. Spălarea creierelor a fost atât de puternică, încât și astăzi urmașii aceluși segment din populație alcătuiește ceea ce numim „nostalgiei comunismului”. Cei care oftează și preamăresc și astăzi colhozul, CAP-ul, cei cărora le este dor de ședințele de partid, cei care salivează la amintirea micilor cu muștar de 1 Mai sunt urmașii genetici și ideologici ai subiecților reprogramării neurolingvistice inițiate de bolșevici și comuniști.

O dată cu prăbușirea blocului estic, societatea capitalistă și-a

veți spune pentru a descrie o persoană de succes vor fi: „are casă și mașină, are haine scumpe, poartă bijuterii de valoare etc”.

Nu veți spune nici că este inteligent, nici că e înduhovnicit, nici că este un om treaz, nici că este deștept, nici că este un om cult, nici că este un om citit, nici că este înțelept, nici că este un om bun. Nu. Este firesc să se întâmple așa pentru că toți am fost subiecții reprogramării pe scară largă. Fără măcar să ne dăm seama ce ni se întâmplă.

Cum natura umană este prin definiție una veșnic nemulțumită și veșnic nesățulă, insașiabilitatea coroborată cu o altă slăbiciune, mândria personală care se traduce și în dorința de a fi mai cu moț, ne face cobaii perfecți pentru noile idei care ni s-au inserat treptat în ultimii 50 de ani atât în subconștientul colectiv, cât și la nivel personal.

Chiar dacă suntem încă în faza în care merce-

mai gălăgioși oameni care refuză educația religioasă, refuză icoanele în școli, refuză naționalismul, refuză logica, refuză gândirea personală, refuză dreptul la exprimare a ideilor, a convingerilor personale garantate de Constituție. I-am văzut cu toții în „Plan Demonium” (făcând muncă de agitatori gratis, înfierând nevaccinații, plângându-se de nepurtătorii de mască, cerând lipsirea lor de drepturi și libertăți fundamentale, ostracizându-i la propriu, deschis), participând la parade colorate împreună cu copiii lor, protestând împotriva încălzirii globale, susținând Ucraina și așa mai departe.

Acest proces va continua atâta timp cât nu ne vom opune noii ideologii plutocrate, menite să îl rupă pe om de însăși esența lui dumnezeiască, de Dumnezeu și de tot ce înseamnă El: Calea, Adevărul și Viața. Și de tot ce derivă: bunsimț, educație, dragoste de semeni, generozitate, respect, decență, bună-cuviință, moralitate.

Grav ar fi dacă și acum lumea ar tăcea!...

Gheorghe
Pipera

Chestia asta este imensă, este șocul anului: „Potrivit documentelor aflate în ancheta DNA, reiese faptul că toți cei care semnavu bonurile de comandă recunoșteau, de fapt, că au fost informați în legătură cu ineficacitatea totală a vaccinului COVID-19 sau de lipsa unei eficacități totale a acestuia și cu faptul că există efecte secundare necunoscute și evoluții în timp ce ele apăreau, detalii care le-au fost ascunse românilor de oficiali din Guvern care subliniau mereu în aparițiile lor publice că vaccinul este sigur și nu există niciun risc”. Detalii ascunse, sublinierea că vaccinul este sigur... Asta ar trebui să determine extinderea urmăririi penale. Mai ales la Arafat și Gheorghiuță...

Dar și la „experții” (de gen Jurma sau Mândruță), medicii (de gen Mahler, Musta sau Craiu) și formatorii de opinie (de gen Chireac, Curea sau Pieleanu) care s-au lăfăit în bani, rating și urmăritori în timp ce lătrau în haite pentru a-i înfricoșa de moarte pe români. Care români s-au supus terorii... Și au plătit, cu sau fără voia lor rațională...

Din comunicatul DNA referitor la abuzul în

serviciu de un miliard de euro comis de Cițu, Vlad Voiculescu și Mihăilă* rezultă că actul juridic incredibil în baza căruia România a achiziționat 91 de milioane de doze de vaccine** este ILEGAL. De asemenea, din același comunicat rezultă că mai mult de 53 de milioane de doze nu mai erau utile după ce deja interesul pentru vaccineenare scăzuse. Într-adevăr, cu doza 1 s-au „imunizat” 9,5 milioane de oameni, cu doza 2, deja nu se mai întâmpina decât 1,9 milioane, iar cu doza a treia doar 35 de mii. Azi, când virusul pentru care fusese conceput „cu viteza” științei „superbul” vaccineen a dispărut.

Palierul doi de informație factuală (fact checker – ită deja de Reuters): Moderna și BionTech/Pfizer se ceartă ca chiorii pe titularitatea patentului de fabricare a „superbului”. Unul dintre acești mahări a mințit autoritățile și a mințit întreaga lume. A fost grup infracțional organizat. EPPO, parchetul condus de Kovesi, ar fi trebuit să-i aresteze pe autorii falsului și ai actelor de corupție imediat ce Autoritatea Europeană pentru invenții și mărci a declarat că patentul Moderna este invalid. Nu s-a întâmplat asta încă (mme Kovesi are alte priorități, de exemplu, să devină

președinte al României), dar nu asta contează pentru expozeul de față. Contează că unul din doi producători ne-a vândut bunurile care erau proprietatea altuia. Iar asta este infracțiune de înșelăciune și motiv de nulitate absolută pentru obiect ilicit și cauză ilegitimă. Încă o dată, contractul încheiat de prostocrația coruptă română Moderna & Pfizer/BionTech este ILEGAL.

Avem de-a face, deci, cu contracte de două ori ilegale.

În altă ordine de idei, atât Codul civil, cât și legislația protecției consumatorilor prevăd rezilierea pentru vicii de calitate și răspunderea pentru produsele cu defecte. Dacă cele 53 de milioane de doze nu mai sunt utile, dacă efectele pozitive ale vaccineenului au scăzut asimptotic către zero, dacă minunatul ser de manipulare genetică a cauzat decese și vătămări, atunci produsul achiziționat nu mai trebuie plătit. Dimpotrivă, producătorul trebuie să restituie prețul și să achite daune de miliarde de euro. Statul român ar putea face acțiuni în nulitatea contractelor cu Moderna și Pfizer/BionTech, pentru motivele de mai sus. De asemenea, ar putea face acțiune de reducere (actio estimatoria) sau de resti-

tuire (actio redhibitoria) a prețului acelor inutile vaccineenuri.

Ar putea economisi, astfel, cel puțin un miliard de euro, și ar putea recupera alte miliarde de euro de la cei doi haidamaci.

Știți bine că nu o va face. Dar asta nu înseamnă nimic. Grav ar fi dacă și acum lumea noastră ar tăcea. Nulitatea absolută poate fi pretinsă în instanță de orice persoană interesată. Deci, și de un număr de 250 sau 250 de mii de cetățeni români care fie au plătit taxe pentru a se achita aceste miliarde de euro cu ocazia fraudei de care vorbește DNA, fie au cumpărat apă chioară sub numele de vaccineen, fie au avut de suferit direct sau ca urmare că și-au pierdut apropiatii de pe urma „imunizării” cu respectivul ser, care a fost și nociv. Nu trebuie să aveți temeri relative la taxa de timbru. Dacă acțiunea se face în consortium litis (proces colectiv) în calitate de consumatori sau printr-o asociație de protecția consumatorilor, nu există taxa de timbru. Chiar și taxa de timbru în caz de litigiu de drept comun este suportabilă. Pentru o valoare de un miliard de euro, taxa de timbru este de 10 milioane de euro. Un număr de 250 de mii de reclamanți ar putea acoperi această sumă ușor. În plus, instanța

poate acorda reduceri drastice ale taxei sau chiar ajutor public judiciar. Nu trebuie să vă temeți nici de onorarii. Un asemenea proces poate fi ușor finanțat, fie prin sponsorizare, fie prin finanțare de către un terț. E ceva permis și chiar recomandat de UE. În fine, nu trebuie să vă temeți nici de corupția sau indolența judecătorilor la care ar pica aleatoriu asemenea procese. Nu își riscă nimeni libertatea în asemenea mega-acțiuni judiciare.

**comunicatul DNA este în legătură cu ridicarea imunității față de cei trei făptuitori; sfera infractorilor este, fără îndoială, mai mare; aceste persoane nu apar în comunicat pentru că nu au imunitate; poate fi vorba de Arafat, Gheorghiuță, membri (mereu secreți până acum) ai CNCAS, secretari de stat obscuri etc. E clar un mega-grup infracțional organizat acolo.*

***cantitatea pre-achiziționată e mult mai mare, așa cum desigur știți: 120 de milioane de doze; de aceea, conform ilegalelor contracte, România mai trebuie să arunce pe fereastră încă un miliard de euro.*

Realitatea simulată și politica...

Petre
Jipa

Am spus de mai multe ori că urmăresc opiniile scriitorului David Icke, într-un articol domnia sa ne spune că trăim într-o realitate simulată. Ce poate să însemne asta? Suntem ființe vii și trăim printre holograme, sau suntem holograme ce urmăresc ființele vii. Însă, ipoteza conform căreia trăim într-o realitate simulată este una interesantă și a fost explorată de mai mulți cercetători și filosofi. Unele argumente pentru această ipoteză se bazează pe ideea că tehnologia noastră este tot mai avansată în simularea lumii virtuale și că, în viitor, am putea crea astfel de simulări inaccesibile pentru noi. Dar până astăzi nu există dovezi concrete care să susțină sau să infirme această teorie, așa că rămâne în sfera de speculații și dezbateri filosofice. Dar în politică nu există cumva o realitate simulată? Vorba domnului Noam Chomsky în „Decalogul”: „Poporul trebuie să perceapă conducătorii drept salvatori ai națiunii. Pentru

aceasta inventează false amenințări, ori creează probleme grave, care îngrijorează opinia publică, iar apoi oferă soluții.” Uneori aceste soluții devin paradoxale. Ce bine se leagă cu paradoxul Fermi: Paradoxul lui Fermi este un conflict între argumentul că scara spațială și probabilitate par să favorizeze faptul că viața inteligentă este obișnuită în univers și lipsa totală a dovezilor apariției vieții inteligente oriunde în altă parte în afară de planeta Pământ.

Ne complicăm, lumea politică poate fi doar simulare, niciodată paradox. Poporul trebuie să perceapă conducătorii drept salvatori ai națiunii și atât, apoi vedem noi ce facem cu el, cu poporul...!

Vă mai aduceți aminte de asasinarea președintelui John F. Kennedy din 22 noiembrie 1963 în Dallas, Texas, care a fost subiectul mai multor teorii ale conspirației și investigații guvernamentale? Versiunea oficială a evenimentelor este că Lee Harvey Oswald l-a împușcat mortal pe președinte dintr-o clădire de pe rută. Oswald a fost, la rândul său, ucis câteva zile mai târziu de Jack Ruby, un pro-

prietar de club de noapte, în timpul transferului său către închisoare. Comisia Warren, o comisie guvernamentală creată pentru a investiga asasinatul, a conchis că Oswald a acționat singur. Cu toate acestea, de-a lungul anilor, au existat multiple teorii ale conspirației care aduc în discuție și alte posibile motive, dar și infractori implicați. Aceste teorii variază în complexitate și credibilitate și continuă să fie subiect de cercetare și studiu. Apoi vă aduceți aminte de Robert F. Kennedy, fratele mai mic al președintelui John F. Kennedy, a fost, de asemenea, asasinat în data de 5 iunie 1968 în timpul campaniei sale pentru președinția Statelor Unite ale Americii. El a fost împușcat mortal în Hotelul Ambassador din Los Angeles de către Sirhan Sirhan, un cetățean palestinian de origine iordaniană. S-au făcut multe speculații despre adevăratul motiv al asasinatelor, dar un singur motiv este înaintat pentru amândouă asasinamente. Există o teorie a conspirației care speculează că asasinarea lui Robert F. Kennedy ar fi avut loc din motive politice. Potrivit

acestei teorii, Robert F. Kennedy ar fi fost asasinat pentru că era un politician puternic și a promovat drepturilor civile. S-a opus războiului din Vietnam și a fost considerat o amenințare pentru unele cercuri de putere și interese la acel moment.

Aceleași probabil cercuri de putere simulează (în holograma noastră) alte conflicte, omul împotriva omului, pandemia și spectrul mumiilor libere, războaiele pentru a mai ușura greutatea care apasă pe bietul pământ. O să mă întrebați, unde este paradoxul? Toate aceste „minuni” ale tehnicii sunt „ecologice” și fără emisii de bioxid de carbon. Serbia dă în judecată NATO pentru că au aruncat peste 15 tone de bombe cu uraniu asupra Iugoslaviei în anul 1999, anunță Natali Milenkovic într-un articol apărut în Global Research. Asta mă îndeamnă să strig: Doar ecologia salvează democrația și nu e lumea mai voioasă decât când e închisă-n casă!

Citeam cum viitorul candidat democrat de la Casa Albă, Robert F. Kennedy Jr. Spune: „Este necesar să fiu atent să nu mă asasinez

CIA.” El a mai subliniat că unchiul său înainte de a fi asasinat, a spus cum este necesar: „Să spargă CIA într-o mie de bucăți și să fie împrăștiate în toate cele patru vânturi”. Știți de ce simt nevoia să vorbesc despre acest mare președinte (apropo, sper ca și nepotul să ajungă președinte, dar să aibă un viitor fericit) pentru că JFK este cel care a avut curajul să rostească: „Nu este treaba Statelor Unite să dicteze ce fel de guverne este cazul să aibă alte țări”.

Trăim într-o realitate simulată aici pe pământ, nu avem nevoie de holograme, de mituri elaborate, de teoria conspirației. Noi simulăm o altă față nevăzută a lumii. Nu a Lunii... și poate ieșim din „Paradoxul Fermi” dar nu prin conflictul dintre scara naturală și probabilitatea unui nou cataclism nuclear. Să fie pace și să închei acest articol pe un ton optimist. Știți cum schimbă un politician un bec? În primul rând, organizează o conferință de presă și promite să aducă lumină mai bună în casele oamenilor.

Vânând cetățenii pentru fiecare kilowatt „solar” în plus...

Cezar Adonis
Mihalache

Dacă nu ar fi corect, ar schimba legea... Dar nu despre ceea ce este bine pentru simplii cetățeni este vorba în „proiecțiile” acelor ce ne conduc, ci doar despre ceea ce este deranjant pentru camarilele economice ale politicii... Despre ceea ce poate aduce „deranjamente” în pogromurile hoției pe viitor prin fel și fel de „bransamente” ale altor „băieți deștepți” din energie... Acum și dincolo de bursele pe care făceau profiturile prin malversațiunile în livrarea energiei către consumatorii casnici și industriali... Pentru că, în fond, dacă nu este corect, schimbi legea, nu?! Nu începi să acuzi, să ameninți, să dai de înțeles că vei pedepsi și sancționa! Pentru că atunci nu este altceva decât folosirea funcției publice, guvernamentale, în interes propriu. Și, având în vedere contextul geopolitic și geostrategic care a dus la motivarea acestei inversări energetice a surselor de producție energetică, poți fi ușor acuzat de subminarea

economiei naționale și periclitarea angajamentelor asumate de România. Pentru că nu poți fi „verde” cât vrei tu, cât decizi tu, politician și guvernant! Nu poți fi „verde” cu măsură de asumă și asprime la adresa acelor care au făcut deja niște investiții, dar nu în locul potrivit, nu-i așa? În cel dospit de clanurile politico-guvernamentale... Chiar dacă îți bat la ușă „cocolarii” energetici de mâine... Foștii băieți, deja mult mai puțin, deștepți, ajunși doar niște șmecherași agățați de partide. Complici, nu istețimii în creionarea unor motivații, inclusiv legislative, ci lăcomiei fățișe... Că ăia de dinainte aveau măcar răbdare... Prăduiau la locul și momentul dictate de sistem... Dar cei de acum, nu doar că „sar” peste propriul rând, dar se și devorează între ei... Chiar dacă distrug și ceea ce a lăsat bun înțelegerea din sistemul politico-guvernamental, și de servicii, din ultimii 30 de ani...

Despre asta este vorba în recenta ieșire a ministrului energiei amenințând cu sancțiuni pe toți cei ce își montează mai

multe panouri solare... decât au nevoie (!)... Despre sfâșierea noastră fățișă decât sfârtecarea lui de către hienele clanurilor politico-energetice pentru neatenția în protejarea unor interese de sistem, clan și fa(g)milie politică!... Pentru că se strică afaceri pornite cu mult înainte ca panourile solare să fi început a fi fost folosite de către utilizatorii casnici... Înainte ca, din postura de „prosumatori”, de furnizori în rețea al excedentului energetic, simplii cetățeni să fi început a produce, nu dezechilibre în sistemul energetic național, ci în afacerile, investițiile și proiecțiile noii generații de „cocalari” energetici. Aceia care au achiziționat halde de terenuri, au montat câmpii întregi de panouri solare și tot așteaptă momentul pentru a intra în forță pe piață... Nu acum, ci în clipa în care vor exista deficite energetice... Pentru că doar atunci vor putea decide ei jocurile, tarifele... Altminteri, dacă se înghesuie la rând cu deja prea numeroșii simplii „prosumatori” de astăzi, care au oarece energie în plus de livrat în rețea, se vor trezi într-o adevărată bursă

a energiei electrice... Unde piața, cealaltă parte a ei, consumatorii deveniți și furnizori vor decide cantitățile și tarifele... Dacă va mai avea cine să achiziționeze... Pentru că de mai multă energie electrică au avut nevoie tocmai aceia care și-au montat mai multe panouri solare... Or, dacă ei ies din calcul din postura de consumatori, ba, mai mult, intră „în joc” ca furnizori, atunci toți investitorii la pontul politic al energiei solare vor avea probleme... Pentru că nimeni nu va mai avea nevoie de energia electrică produsă de hectarele lor de panouri...

Și să nu ne fie de mirare dacă obligațiile guvernanților față de cămătarii, iată, și de energie solară, să primeze în luarea unor măsuri absurde!... De la limitarea numărului de panouri solare per gospodărie la stabilirea unui maxim de consum permis din curentul... autoprodus! Și, evident, sancționarea acelor ce și-au montat „mai multe panouri decât aveau nevoie”... Și nu, nu va fi o problemă pentru acești guvernanți să se împiedice

în vreo limită morală a permisivității de a intra, iar și iar, în viața noastră, pentru a stabili ce avem voie... Că ăștia, dacă le este fragilizat capitalul politic de cămătărie a prezenței lor în funcții politice și guvernamentale, ar fi în stare să ne impună și un normativ al consumului electric per gospodărie, al numărului de aparate electrotcasnice și al felului de taxare și raportare la fisc al unui nivel de consum pe care l-ar putea ei specula că aduce prea mulți bani (fie și prin plus valoarea dată de economia făcută prin reducerea consumului de energie din rețea) acelor ce își produc singuri energia electrică... Și ne vor vâna (și) pentru fiecare kilowatt în plus față de „rația” stabilită de sistemul politic...

Întrebări...

Petre
Jipa

Întrebările pot fi limitate: limita de sus, ori de jos. Ca orice limită când tinde spre ceva, sau altceva, apare un X mare. Dar depinde... Condiția necesară, nu suficientă, este să tindă spre ceva iar limita este „limitată” la răspunsuri. Oare limita a reprezentat ceva în această istorie tragică a celor două războaie mondiale...? Cel care l-a asasinat pe John Lennon doar pentru a intra în analele strâmbale ale istoriei, astăzi mai înseamnă ceva? Cei care au trasat lumea după al doilea război mondial pe șervețelul din restaurant, ce au vrut...? Întrebări. Iar după fiecare întrebare mă gândesc cum toți ar fi fost buni „între-bare” îmbrăcați în zeghe sau haine vârgate. Pentru om, cuvântul „întrebare” are mai multe semnificații în funcție de context. În general, o întrebare reprezintă o afirmație exprimată sub formă de propoziție interogativă, prin care cineva solicită informații, clarificări sau păreri de la altă persoană. Prin formularea unei întrebări, omul încearcă să obțină răspunsuri sau să inițieze o discuție. Întrebările pot fi folosite în diverse

domenii, cum ar fi comunicare, cercetare, educație, interogatorii. Dar în politică, întrebările joacă un rol important. Ele pot fi folosite pentru a obține informații despre politici, decizii sau acțiuni guvernamentale, pentru a clarifica probleme sau pentru a începe dezbatere și discuții.

Întrebările politice pot veni din partea jurnaliștilor, a cetățenilor sau a membrilor unui parlament, și pot viza aspecte diverse, cum ar fi politica economică, legislația, relațiile internaționale, drepturile omului. În felul acesta, întrebările politice joacă un rol esențial în asigurarea t r a n s p a r e n țe i , responsabilității și participării publicului în viața politică.

Există diverse motive pentru care unele politici sau figuri politice pot refuza să accepte sau să răspundă la întrebări. Uneori, acest lucru se întâmplă din cauza strategiei politice sau a dorinței de a controla mesajul transmis publicului. Sau există motive pentru care întrebările puse politicienilor rămân fără ecou, sau pumnul în gură așa cum mai spunem noi.

Am pus batista pe țambal iar vibrația coardelor s-a oprit. Da, o să îmi spuneti, în politică sunt

destule „coarde”... vocale. Adevărate coarde... vocale adaug eu. Marele savant Albert Einstein se întreba de mic copil ce este timpul, alte vremuri și alți oameni. Astăzi ne întrebăm cum să mai păcălim timpul și oamenii. Pentru că și în aceste întrebări găsim găuri negre. Dacă timpul se poate dilata sau contracta conform concepției din fizica teoretică, în special din teoria relativității a lui Albert Einstein? Iar potrivit acestei teorii, timpul nu este constant și absolut, ci poate fi afectat de gravitație și de mișcarea relativă. Conform relativității generale, gravitația produsă de obiecte masive poate provoca o dilatare a timpului. Cu cât un obiect se află mai aproape de o sursă gravitațională puternică, cum ar fi o gaură neagră, cu atât timpul lui pare să treacă mai încet în comparație cu un observator aflat într-un câmp gravitațional mai slab.

Suntem pe un câmp gravitațional mai slab, câmpul de la marginea șoselei s-a uscat. Cine să mai aibă grijă de el? Suntem ocupați să punem întrebări la care nu vom primi răspunsuri niciodată. Iar conform teoriei relativității „politice”: relativ trăim bine și nu avem dreptul să mai punem întrebări de-

spre mările și țările lor.

Un senator australian pune întrebări serioase. Malcolm Roberts, spune despre Forumul Economic Mondial al lui Klaus Schwab – și agenda sa distopică Great Reset, în Parlamentul Australian: „Viața prin abonament” a lui Klaus Schwab este cu adevărat iobăgie. Este sclavie. Corporațiile miliardare, globaliste vor deține totul – case, fabrici, ferme, mașini, mobilier – iar cetățenii de zi cu zi vor închiria ceea ce au nevoie. Dar numai dacă scorul lor de credit social le permite.” Iar un fost vicepreședinte de la Pfizer, Dr. Mike Yeadon, parcă răspunde: „Când ONU, Bill Gates și Klaus Schwab îți spun că nu vei călători, nu vei avea o mașină privată, nu vor fi zboruri, nu vei deține nimic și vei fi fericit, probabil că nu vei locui în propria ta casă... Când îți spun asta, ar trebui să presupui că vorbesc serios în privința asta”.

Europarlamentarul german, Christine Anderson, spune: „Așa-numita „pandemie” a fost un test beta – desfășurat de elita globală nealeasă – pentru a vedea cât de ușor ar fi să preia controlul total sub pretextul unei „urgențe” globale. „Scopul, în cele din urmă, este să

transformăm societățile noastre libere și democratice în societăți totalitare. Scopul lor este de a ne dezlipi pe fiecare dintre noi de drepturile noastre fundamentale, de libertate, democrație, statul de drept. Vor să scape de toate acestea”... „În toată istoria omenirii, nu a existat niciodată o elită politică preocupată de bunăstarea oamenilor obișnuiți, acum nu este diferit”. Iar eu mă întreb: au dreptate sau nu au dreptate? Încet, încet, dreptul de a ne pune întrebări o să ne fie luat, răspunsurile sunt la ei. Iar dacă vom mai pune întrebări pun câinii pe noi, așa cum am văzut într-o capitală europeană. Să pun și eu o întrebare. De ce nu se vrea pace și se vrea doar război...? Știu, elitele au luat deja șervețelele de pe masă și se șterg la guriță, spunând: nici usturoi nu am mâncat, nici gura nu ne miroase.